

عنوان مقاله:

بهینه سازی میزان کاهش زمان سفر از طریق طرح پرش توقف در خطوط قطار شهری (مطالعه موردی: خط 2 متروی تهران)

محل انتشار:

پژوهشنامه حمل و نقل، دوره 15، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

رضا مویدفر - استادیار، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه اراک، اراک، ایران

مجتبی رحمانیان - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

شرایط ترافیکی امروز به ویژه در کلان شهرها، گسترش حمل و نقل همگانی را بهترین راهکار تلقی می کند و باید مردم را به استفاده از آن ترغیب نمود. این مهم نیازمند کاهش زمان سفر توسط حمل و نقل همگانی نسبت به زمان سفر توسط وسایل نقلیه شخصی می باشد. حمل و نقل ریلی یکی از شیوه های مهم حمل و نقل همگانی درون شهری می باشد که بخش مهمی از زمان سفر را تشکیل می دهد. طرح پرش توقف یکی از طرح های سرعت بخشی به سیستم های قطار شهری می باشد که پس از بررسی و در صورت به صرفه بودن با کمترین هزینه ی زیرساختی قابلیت اجرایی خواهد داشت. بدین صورت که قطارهای حاضر در خط مورد نظر به دو نوع A و B و ایستگاه ها نیز براساس حجم عبوری مسافری A، B و AB تقسیم می شوند. هر نوع قطار علاوه بر توقف در ایستگاه های هم نام خود، در ایستگاه های AB نیز توقف خواهد داشت و از روی ساری ایستگاه ها پرش خواهد نمود. در این پژوهش سعی شده است شیوه ی اجرایی طرح پرش توقف به نحوی تعیین شود تا زمان سفر بهینه گردد. لذا برنامه ای نوشته و ارایه شده است تا در خطوط مترو پس از ورود اطلاعات مربوطه، بهترین شیوه ی اجرایی این طرح پیشنهاد شود. همچنین مطالعه موردی در خط 2 متروی تهران انجام گرفته و در نهایت بهترین شیوه ی اجرای این طرح پیشنهاد شده است.

کلمات کلیدی:

حمل و نقل همگانی، قطار شهری، مترو، کاهش زمان سفر، پرش توقف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/834599>

